

במחמדות קטועים לא נאמר אלא נטועים נופני שהמבמר
 יש לו שהאנח לחלוף לכך נאמר במחמדות נטועים שרשין
 גל אילן הנטועים קשים לעקור אבל אין לה כח כבחו של
 ברזל והמבמר של ברזל יש לו כח נתן לדברי תורה כחן
 של ברזל והמטעי שרשין של אילן דבר אחר כשם ששרשין
 אילן נשרשים בכל מקום אף דברי תורה נכנסים ונשרשים
 בכל הדף אמתיהן נטועים במחמדות כיון שבעל תורה
 נכנס לתלמוד והם מוכיפין נטועים דבר אחר בזמן
 שבעליהם נאספין מהם כל זמן שרגו קיים הוא מפליג כל
 זמן שאני נצרך הרי רבי לפני ואני שואלו מת רבו הרי יגע
 ביום ובלילה לקיים תלמודו וידע הוא שאין לו למי יבאל
 ויותר מהמה בני הזהר יותר מדברי תורה הוי זהיר בדברי
 פופרים למה שאלו באת לכתוב דבריהם לא היה קץ ל
 נכופים עשות כפרים הרבה אין קץ מהו מהמה בני
 הזהר שלא הקרא בספרים חיצוניים יותר מהמה ממחמדות
 גטועים בשם שמשמרות כהונה כד' כך כד' כפרים
 הגיגה פ'א דבר אחר דברי חכמים כדרכנות למה
 במשל דברי תורה נדרבן לומר לך מה ה
 הדרכן הזה מכיון את הפרה לתלמיה חיים לעולם אף דברי
 תורה מכוונות את לב לומר מה מדדכי מיתה לרבי חיים
 מנה דרכן זה מטלטל אף דברי תורה מטלטלין תלמוד לומר
 וכמבמרות נטועים אי מה מבמר זה חבר ולא יתר אף
 דברי תורה מחמדין ולא מיתרין תלמוד לומר נטועים
 בעיניה פרה ורבה אף דברי תורה כרים בעלי אכופות
 אלו תלמידי חכמים שיופכים אכופות ועיובקים ב
 בתורה הללו מטמאים והללו מטהדין הללו אוברים והללו
 מבשרים הללו פופכים והללו מתירים שמה יאמר אדם ה
 הואיל והללו מטמאים והללו מטהדין היאך אני למד תורה
 תלמוד לומר בלס נתנו מרועה אחר ובנס פרנס אחר א
 אחר מפי ארון כל המעשים ברוך הוא שנאמר וידבר א
 אנרים את כל הדברים האלה אף אתה עשה אינך ב
 באפרבסת וכמבמרות בתיב אס קבעת אותו במבמר הם
 משמרין אותך מברי השומע מפי חכם בשומע מפי
 מנהדרין סגל בעלי אכופות ובתיב קהפיה נ

שנבים אים והשומע מפי מנהדרין בשומע מפי מנה
 נתנו מרועה אחר דבר אחר מרועה אחר מפי הבה פנה
 דועה ישראל האזינו פ' עושין פסין ויותר מהמה בני
 הזהר מדברי סופרים יותר מדברי תורה
 מדברי תורה יש בהם עצה ולא תעשה ודברי סופרים כל
 העובר עליהם חייב מיתה ושמה תאמר הואיל ויש בהם ממע
 מכנימה לא נכתבו עשות כפרים אין קץ ולהג הרבה יגיע
 בשם כל המלעג על דברי חכמים נדון בצוה דותרת מ
 מתקיק לה רבאמי בתיב לעג להג בתיב אלא כל ההוגה
 בהם טועם טעם בשם כתוב ברמי ת'ק'ו ברכות פ'א
 בוך דבר הכל נשמע ה' הלבנו כל אדם
 שיש לו יראת שמים בוך דברי נשמעים שנאמר בוך דבר ה
 הכל נשמע וגו' מאי בל האדם אף אלעזר המרובה בל
 העונס כלולא נברא אלא בשביל זה אף אבא בר כהנא ש
 מקול זה בנגד כל העולם בלו שמעון בן זומא אומר כל
 העולם בלו לא נברא אלא לכוות לזה הגיגה פ'א כי
 את כל מעשה האלרים יביא במבפט ר' יוחנן
 כי הוה מטי להאי קרא בכי עבד ברבוסוקל לו נבנות ב
 בזרונות תקנה יש לו מאניעל בל געלס אמ' רב זה ההורג
 בינה בפני חבירו ונמאם וטמואל אומר זה הרק בפני חביו
 נמאם מאי אס טוב וחס רע אמרי דברי ינאי זה ה
 סנות דרקה לעני כברהביא וכיהה דר' עמי חזא ליהוא
 דבר דהוה קא יהיב זוזא לעניא כברהביא אגור מוטב ד
 דלא יהבת ליה מדיהבת ליה וכיבכיה דביר' פילא אמרי
 זה הנותן דרקה לאשה בכתר וקא מייתי ליה לידי חסדה וזב
 לאמ' זה המבמר בשם לאכתובחנינו מיוחק בערבי סבתות ו
 זממואל אמ' זה הממנהיגות לעני בשעות דחקו ג' יורס
 דפ' מי שמתו בד דמך ר' לוי בר סיבי על אבה בר
 אבנה דממנהיג ונכטר עלי בוך דבר הכל נשמע וגו'
 למה היה לוי בר סיבי דומה למלך נהיה לו כרס והיו בו
 מאה גפנים והיו עושות מאה חביות כל יין עמד על ארבעים
 והיו עושים מאה חביות עמד על שלשים עמד על עשרים
 ענ עשרה ענ אחת והיה עושה מאה חביות כל יין והיה אונן
 הגפן חביב עליו ככל הכרס כלו כך היה לוי חביב להבה
 ככל האדם אהר' כי זה כל האדם תס תס תל

והתלה לאל אשר עזרנו להפלים זה הכפר כן יעזרנו תמיד
 הממנהיג בממנו לכיוע זה הכפר הוא הגביר הנעלה דון שלמהן יקר י'ו' הפס יזבחו לזכות ולעשות בממנו כפרים
 הרבה והיתה השלמתו יום שני שנים עבר יום אחד המא שבת המשת אלפים ומאתים ושמנים לעירה פה פילוניא
 אשר היא תחת ממעלת ארוננו המלך סולטן כוליימן ירום הודו ונשא מלכותו בימיו ובימיו תוסע יהודה וישראל שכון ל
 לבטח אמן וכן יהי רצון ברוך נותן לעוף בת ברוך א' לעולם אמן ונאמן תס תס